

denne Side af Sagen, saa at man ved de Forsigtighedsbestemmelser, man finder Anledning til at foreskrive, ikke griber for stærkt ind i den personlige Frihed, ligesom jeg skal bemærke, at der allerede i Brandpolitiloven af 1861 findes Bestemmelser om Straf for uforfigtig Dmgang med Ild i Hederne. Det ærede Medlems Forespørgsel maa jeg altsaa besvare saaledes, at Sagen for Tiden er under Overveelse, og at, naar de Oplysninger, man har indhentet, og de, man kan vente at modtage fra Hedeselskabet, ere indkomne, vil det være at tage under nærmere Overveelse, om der maatte være Anledning til at forelægge et Lovforslag om denne Sag i næste Sæssion.

Mourier-Petersen: Jeg kan ikke Andet end takke den høitærede Justitsminister for hans Svar, som jeg har hørt med megen Tilfredsstillelse, og som jeg er overbevist om vil blive modtaget med Glæde af Befolkningen i Hedeegnene, for hvem denne Sag har stor Interesse. Jeg indseer tilfulde, at den høitærede Justitsminister maa holde det for nødvendigt at foretage visse forberedende Skridt, inden han kan forelægge et Lovforslag om denne Materie, og at dette ikke vil være gjørligt før i næste Sæssion, men jeg skal dog tillade mig at henstille til den høitærede Justitsminister, om der ikke kunde være Anledning til forinden at søge at træffe Foranstaltninger ad administrativt Veie, hvor Saadant henfigtsmæssig kunde lade sig gjøre, mod Faren ved Hedebrandene. Til saadanne Foranstaltninger troer jeg, at der virkelig vil være Trang, selv om vi ogsaa i den nærmeste Fremtid kunne vente en ny Lov. Det er min Formening, at det ikke alene er paa Grund af de mange Ulykker, der ere flete i dette Aar, at der er stærk Stemning i Hedeegnene for at faae strengere og mere betryggende Forholdsregler, men at der allerede i en Række af Aar har viist sig Trang dertil, idet det er den almindelige Overbevisning, at de nugældende Bestemmelser ikke opfylde deres Henfigt.

M. P. Hansen: Ja, for Lynghedernes Kultivering er jo Lyngens Fjernelse den første Betingelse, og dette skeer lettest ved at

brænde den af; men at dette har sine store Bausfeltigheder, vil, hvad der ogsaa blev berørt af den ærede Interpellant, enhver indrømme. At der er Fare forbundet dermed, og at der især i den afvigte Sommer er fleet hyppige Uheld derved, kan ikke negtes og maa meget beklages. Jeg troer imidlertid, at det ikke alene er Mangler ved Loven af 2den Marts 1861, der bevirke dette, men at den store Hovedmangel ligger deri, at denne Lovs Bestemmelser ikke nøie overholdes. Sikkerhedsbeltet, det er den store Betingelse. Den ærede Interpellant meente, at det var en tilstrækkelig Betryggelse at have et Belte paa 30 Allens Brede; men det kommer an paa, hvorledes Beltet er lavet. Naar det, som der staaer i Loven, er et affræullet Belte, troer jeg, at hverken 30 eller 2 Gange 30 Allen er tilstrækkeligt; fordi der paa saadanne affræullede Belter altid er endeel affalden Vegetation tilbage, i hvilken Ilden i tørre Sommer med stor Letthed sænger og saaledes springer over Beltet. Den største Sikkerhed yder ompløiet Sandmuldjord, saaledes at, naar man ompløier et Belte, behøver dette ikke at have en saadan Brede. Jeg var selv Medlem af det Udvalg, der blev nedsat om Loven af 2den Marts 1861, hvor man indførte denne Bestemmelse, at Ompløining skulde ansees som en stor Sikkerhed. Men dertil kommer endnu en anden Sikkerhedsforanstaltning som den aller vigtigste, og som ogsaa er anvist i Loven, den nemlig, at den, som afbrænder Lyngen, altid skal anstikke Ilden under Binden, i Læstiden; thi, hvis dette er iagttaget, saa er der ingen Fare, saasnart et saadant ombrændt Belte er udført, hvad Veir der end opstaaer; og skifter Binden, følger Antændingen med den; saa fortærer Ilden ethvert brændbart Stof, og derved kan Ilden ikke forplante sig til nogen Side. Dette er den største Sikkerhed, og hvis denne Bestemmelse overholdes, vil der ingenlunde kunne opstaae de Farer, som der ellers er tilstede. — Den ærede Interpellant meente, at det vilde være uheldigt at forbyde Afbrændingen af de saakaldte Pløiefurer, og jeg troer heller ikke, det gaaer an at gjøre et saadant Indgreb i Gienomsretten og den frie Anvendelse af Gien-